

دعای ۳۲ - پناه جستن به خداوند ﷻ

اللَّهُمَّ إِنِّ تَشَأُ تَعْفُ عَنَّا فَبِفَضْلِكَ، وَإِنِّ تَشَأُ
تُعَذِّبُنَا فَبِعَدْلِكَ، فَسَهِّلْ لَنَا عَفْوَكَ بِمَنِّكَ، وَأَجِرْنَا
مِنْ عَذَابِكَ بِتَجَاوُزِكَ، فَإِنَّهُ لَأَطَاقَةٌ لَنَا بِعَدْلِكَ،
وَلَا نَجَاةَ لِأَحَدٍ مِنَّا دُونَ عَفْوَكَ، يَا غَنِيَّ الْأَغْنِيَاءِ،
هَذَا نَحْنُ عِبَادُكَ بَيْنَ يَدَيْكَ، وَأَنَا أَفْقَرُ الْفُقَرَاءِ إِلَيْكَ،
فَاجْبُرْ فَاقْتِنَا بِوَسْعِكَ، وَلَا تَقْطَعْ رَجَاءَنَا بِمَنْعِكَ،
فَتَكُونَ قَدْ أَشْقَيْتَ مَنْ اسْتَسْعَدَ بِكَ، وَحَرَمْتَ
مَنْ اسْتَرْفَدَ فَضْلَكَ،

خداوندا اگر بخواهی ما را ببخشی، از فضل و احسان توست
و اگر بخواهی عذاب مان کنی، از عدالت توست، بخششت
را از سر منتت بر ما آسان کن و ما را به چشم پوشی و
گذشتت، از عذابت پناه ده. مسلماً ما را نسبت به عدالت
تاب و توان نیست و برای احدی از ما بدون بخششت، نجاتی
میسر نمی باشد، ای بی نیازترین بی نیازان! اینک ما بندگانت
پیش روی توایم و من تهیدست ترین تهیدستان در پیشگاه
توأم؛ تهیدستی و نداری ما را به توانایی ات جبران کن و امید
ما را به بازدارندگی ات قطع مفرما! که اگر چنین کنی، به
تحقیق کسی که خود را به تو خوشبخت خواسته، بدبخت
کرده ای؛ و آن که فضل و احسانت را طلبیده، محروم
ساخته ای،

فَإِلَى مَنْ حِينِيذٍ مُنْقَلِبُنَا عَنْكَ، وَإِلَى أَيْنَ مَذْهَبُنَا
عَنْ بَابِكَ؟ سُبْحَانَكَ نَحْنُ الْمُضْطَرُّونَ الَّذِينَ
أَوْجَبَتْ إِجَابَتَهُمْ، وَأَهْلُ السُّوءِ الَّذِينَ وَعَدْتَ
الْكَشْفَ عَنْهُمْ، وَأَشْبَهُ الْأَشْيَاءِ بِمَشِيَّتِكَ، وَأَوْلَى
الْأُمُورِ بِكَ فِي عَظَمَتِكَ، رَحْمَةٌ مَنِ اسْتَرْحَمَكَ،
وَعَوْتُ مَنْ اسْتَعَاثَ بِكَ، فَارْحَمْ تَضَرُّعَنَا إِلَيْكَ،
وَأَغْنِنَا إِذْ طَرَحْنَا أَنْفُسَنَا بَيْنَ يَدَيْكَ.

پس در این وقت از پیشگاه تو، به سوی چه کسی بازگردیم؟
و با محرومیت از در رحمت، راه ما به کجا خواهد افتاد؟
پاک و منزهی؛ ما درماندگانی هستیم که پذیرش دعایشان را
واجب کرده‌ای و گرفتارانی هستیم که برطرف کردن
گرفتاری آنان را وعده فرموده‌ای، شبیه‌ترین چیزها به
خواسته‌ات و سزاوارترین امور به حضرتت، آن هم در عرصه
عظمت و بزرگی‌ات، رحمت آوردن بر کسی است که از تو
رحمت خواسته و فریادرسی نسبت به کسی است که به تو
فریادخواهی کرده؛ پس زاری ما را به پیشگاهت رحمت آرو به
فریاد ما رس؛ چون وجودمان را در برابرت انداخته‌ایم.

اللَّهُمَّ إِنَّ الشَّيْطَانَ قَدْ شَمِتَ بِنَا إِذْ شَايَعَنَاهُ عَلَى
مَعْصِيَتِكَ، فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَلَا تُشَمِّتْهُ بِنَا
بَعْدَ تَرْكِنَا إِيَّاهُ لَكَ، وَرَغَبَتِنَا عَنْهُ إِلَيْكَ.

خداوندا شیطان ما را سرزنش کرد؛ چون او را در نافرمانی‌ات
همراهی کردیم؛ پس بر محمد و آلش درود فرست و پس از
این که او را به خاطر توها کردیم و از او روی گردانده، به
سوی تو آمدیم، وی را با دوباره گرفتار شدن ما به دست او،
شماتت کننده ما مساز.